

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De opere tertie diei. ca. v.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Libri Genesis

mūdi supfīcē ex aq̄s ḡgelatō: ad instar cry
stalli ḡsoliditatē & plūcidā: intra se cetera sen
sibilia ḡtīnētē ad imaginē teste q̄ i ouo ē: r̄ i
eo fixa se sidera, Et d̄r firmamētū:nō tñ p̄p̄
sui soliditatē: s̄z q̄a termin⁹ ē aq̄p̄ q̄ sup ipm
sunt firm⁹ & intrāsgressibilibis Dicit etiā celū:
q̄ celat, legit oia sensibilia, Et cū legit fir
mamētū celī: endiadis ē, firmañtū qd̄ ē ce
lū: vt cū d̄r creatura salis Un⁹, p̄ sui p̄came
ratōe grece d̄vranon, palatiū, Al̄ d̄r celū
q̄si casa elyos: q̄ sol sub ipo posis ipm illus
strat Hāc tñ circūnolutā p̄camerationē phi
losoph⁹ summītate ignis intellexit, Cuz em̄
ignis nō haber q̄ ascēdat circūnoluit: vt i clī
bano patet: ita & circa mūdi exteriora ignis
voluit: z h̄ est sidereū vel ethereū celū, Est &
tertiū celū infra qd̄ aereū d̄r: de q̄ Aues celī
comederūt illud, Quidā qrtū suspicant̄ esse
celū supempyreū: q̄ lucifer cū eēt i empyreō
legit dixisse: ascendā in celū r̄c, Et in eo mo
do dicit̄ esse ch̄im hoiez sup angelos q̄ sūt
i empyreō, Sane firmamētū diuidit aq̄s q̄
sub ipo sunt: ab aquis q̄ sup ipm sūt: de q̄bō
d̄r in ps, Qui tegis aquis supiora e⁹: & sūt si
curz ipm ḡglate: vt crystallus: ne igni solui
possint: v̄l i modū nebule vaporabiles Lur
go ibi sint de nouis: nūl q̄ quidā autumant
inde rorem descēdere in estate, Q̄ aut̄ dicit̄
est, fiat firmamentū: & post, de fecit firmamē
tū: & tertio, factū est firmamentū non sup
fluit: q̄ sicut in domo facēda p̄mo dom⁹ fit
in sc̄tia artific⁹: fit etiā materialiter cū leuigā
tur ligna & lapides: fit etiā essentiaſt cū leui
gata i structurā dom⁹ disponit̄: ita cū d̄r, fit
at, ad p̄sentia vel p̄sentiam dei referit, Fecit
ad op⁹ in materia: factū est ad opus in essen
tia, Illud p̄mo die: istud sc̄dō factū est, & cū
bul⁹ dei opus bonū fuit vt ceteroz: tū non
legit de eo, Vludit de q̄ esset bonū, Tradūt
em̄ hebrei: q̄ hac dle angelus factus ē dīas
bol⁹ sathanael, id est
lucifer: q̄bō bebeſis
p̄sentire videnſ qui
in secunda feria mis
sam de angelis can
tare p̄suuerunt: q̄si
in laudem stantium
angeloz Sz tradūt
sancti: q̄a in signū fa
ciū est h̄: q̄a binari⁹
infamis numerus ē

in theologia: qz p̄m̄ ab vnitate recedit. Deus aut̄ vnitas est: z sectionē z discordia detestat. Prover. vij. Possum⁹ tñ dicere: qz op⁹ tertie diei q̄st adhuc est d̄ opere scđe diei: qd̄ post patebit. Vñ nō cōmendañ nisi in tertia dle: quasi post sui p̄summatiōnē.

De opere tertie diei. Ca. V.

Ertia die aquas

t sub firmamēto p̄gregauit de^o in

vñ locū: Que līc̄ plura obtine
ant loca: tñ qz oēs p̄tinēt i vñscerbo terre in
vnū locum congregate dicte sunt. Et potule
esse vt aque q totū aeris spaciū occupabant
vaporabiles: solidate modicū obtineant lo
cum: vel terra paululū subsedit: vt eas tāqz
in matrice cōcluderet, z sic apparuit arida: q
quasi latēs sub aquis: p̄p̄le humus dicta ē,
sed cū apparuit arida eadē dī terra: quia ter
tur pedib⁹ animantiū. Ut cīcūpositis trib⁹
elementis dicit̄ solū: q̄a solida. Dicit̄ tellus:
quia tolerat labores hom̄i. Lōgregations
aquaꝝ vocauit maria hebreo idiomatico: qui
quaslibet aquaꝝ cōgregationes vocat mar
ria. Completo ḡ aquaꝝ opere: subditur. Et
vidit de q̄ esset bonū: z addidit aliud opus
illi: cum dixit. Germinet terra. Nec de opere
germinādi i m̄ intelligendū est: sed de poten
tia quasi potēs sit germinare. Producit em̄
de terra herbā v̄trentē z facientē semen: z lis
gnū pomiferū faciēs fructū fīm genera sua.
Dat̄: q̄a non per moras tempoz: vt modo
pdurit plantas suas terra: sed statim in ma
turitate viridi in qua z herbe seminib⁹ z ar
bores pomis onustae sunt. Notandum q̄ dī
cum est v̄trentē Quidam dicunt mundū in
vere factū: q̄a v̄tor illius tempis est z fructi
ficiatio. Alij q̄ legūt lignū faciēs fructum: z
addituz: herbā habente semen: factū dicunt
in augusto sub Leone. Sz in martio factū
dogmatizat ecclesia. Nota cum primo ait fa
cientem semen: z addit̄: habens vñq̄ quodq̄s
sementem: quia sementis p̄p̄le dicitur dum
adbuc est in semens
tino: semen vñ cum
seminaſ: seminūm
vñ vel sementū: cuž
seminatū est. Distin
guit tñ aliter semen
tis frugū z arborū:
semē animaliū: seminūm culusq̄ relexordū,

94

Historia

Nec nos moueat: qz in dispositioē elemētorum vider̄ aer nō dispositus: quia non est noīatus: s̄z dispositus est: cū liber ab aquis notam nobis formam accepit.

De opere quarte diel. La. VI.

Carto die que

q disposuerat cepit ornare: rebo ilis q̄ infra vniuersum munduz cōgruēt morib⁹ agerent. Plante em̄ q̄a terre heret ad dispositionem terre quasi magis spectant, et sicut dispositionē sic et ornatum a superioribus inchoauit. Fecit em̄ eadē die luminaria: solem et lunam et stellas. Et dicit sol: quia solus lucet. i. nullū cū eo. Luna lumenī vna. id ē p̄ma: vt vna dierum: vñ vna sabbatorū dicit. Sol et luna dicunt̄ magna luminaria in duob⁹ et ex duob⁹. id est nō solum p̄ quātitatem luminis: sed et corporis: et non tñ cōparatiōe stellarū: sed et fīm se. qz sol dicitur octies maior terra, et luna etiam ma-

Qd inde perpeditur
ioz terra dicit. Lus
quā eque magna vi
nam et stellarū voluit
detur ab omnib⁹ vbi
illuminare noctē: ne
qz terrarū: quod fieri
nox sine lumine nō
vix posset: nō maior
mis eset indecora, et
eset terra,

vt operantes in nos
cte: vt haute et viatores solaciū luminis has
beret. Sūt etiam qz
dam auicule que lus
cem solis ferre non
possunt, et ferre nocte
pascunt. Hec super
fluit sol: lus nubes lus
cida vicem eageret: complanat.
qz illa tenuem et insufficiētē lucem habebat: et forte nō nissi su
periora illuminabat: sicut nec stelle mō. De
illa aut̄ nube lucida supradicta tradit⁹ modo
qz vel rediter in materiā vnde facta fuerat:
vt stella qz apparuit magis: et colubra in qz vis
sus est spūstanc⁹. Uel qz semp solem comis
tatur, vel qz de ea factū est corp⁹ solare. Nec
tm̄ ad decorē et ad vsum luminis ea voluit
esse: sed etiā vt essent in signa et tpa: et dies et
annos. vts. signa sunt serenitatis et tempesta
tis. Uel vt ex ipsis fierent signa. vñ, maiora:
et quedā signa minora plura his: qz dicitur
signa vel sidera. Tum qz magna diligentia
signa huius vel considerauit ea antiquitas. Tum

qz adhuc signant et considerant ea homines ad
designationē tempor⁹. Hec dicendum est ut
genetallaci siue geneatlici somniāt qz posita
sint in signa euentū et operū nostrop⁹: aut qz
status vite nostre signent et moderentur: qd
docent quibusdam experimentis qz apocle
simata vocant. Non em̄ credendū est de celo
bis qz alieni sunt a pie qui est in celis. Qz au
tem sequit̄ in tēpora: nō est putandū qz iūc p̄
ea inciperēt esse tēpora qz ceperūt esse cū mū
do. sed qz p̄ ea quartos sunt tempor⁹ distinc
tiones. Sol quoqz descendēt ad capricor
num: solstitiū hyemale facit, ascēdēt ad can
crum estivale. Inter yrūqz pari ab yrōqz
distatia eq̄noctia facit. Uel est ibi endiadis
sint in signa et tēpora. id ē in signa temporū.
In dies dicit̄ pluraliter: qz dies multipliciter
dicit̄: de die sc̄z naturali, sc̄z spacio, xxiiij.
horaz: et de die visuali. Ponit etiā dies p̄ tē
pore nō determinato et ignoto nobis vt ibi.
In illa die stillabūt motes dulcedinem. In
annos etiā pluraliter dicit̄ ē: qz etiā ann⁹ mul
tipliciter dicit̄. Hec hoc dico: qz apō dūeras
natiōes sūt vtiqz dūerse annos distinctōes
maloz et minoz et planetē annos suos habēt
S̄z fīm ecclie vsum dicit̄ h. Est em̄ ann⁹
lunarī habēt, ecclīj, dies. Est solaris con
stans ex dieb, ccclvij, et quadrante, i. sex ho
ris. Est et bīsextis constans ex, ccclvij. Est
embolismalis qz stat ex, ccclxx, dieb: et ex
cedit: h̄ns, xiiij, lunationes. Dicit̄ etiā annus
ab am qd ē circū: qz ī se reuolutis. Vñ et an
tiquiores ante vsum līaz annū figurabant
sub specie serpētis: cui⁹ cauda in os ei⁹ reuol
uebat. Facta ergo luminaria posuit de⁹ et
luceant in firmamēto celi: et illuminēt terraz
sed nō semp: et diuidant lucem ac tenebras.
Qz aut̄ luna in plenilunio facta sit: ex alia po
pendit translatiōe: que haberet luminare mi
nus in inchoatione noctis. In principio em̄
noctis nō oris luna nisi pāsilenos, i. rotunda.
Et: dī a pan grece, i. totum latine, et sylenos.
Id est luna, vñ mene, id ē luna: qd nos plēnt
lunū appellam⁹. Inde ppendifit qz sol factus
est mane in orīete: et facto vespe luna facta ē
in initio noctis sūller in oriente. Uolunt tñ
quidā qz mane simili facti sint: sol in orīete: lu
na in occidēte, et sole occidēte luna sub terra
redijt ad orientē in inchoatiōe noctis.

De opere quinte diel.

Caplīm, VIII,